

Programértékelés a szociális munkában

Nemzetközi online konferencia

Programme Evaluation in Social Work

International Online Conference

2021. OKTÓBER 21.
21ST OCTOBER, 2021

MTA Szociológiai Tudományos Bizottság, Szociális
Munka Albizottság – PTE BTK Közösségi és Szociális
Tanulmányok Tanszék

*Social Work Subcommittee of the Committee on
Sociology, Hungarian Academy of Sciences – UP FHSS
Department of Community and Social Studies*

PTE | BTK

Absztraktkötet

Book of Abstracts

Szerkesztők / *Editors:*

Jávor Rebeka, B. Erdős Márta & Madácsy József

ISBN: 978-963-429-822-9

DOI: <https://doi.org/10.15170/BTK-PSZM-2021>

© Pécsi Tudományegyetem Bölcsész- és
Társadalomtudományi Kar, Közösségi és Szociális
Tanulmányok Tanszék

2021

Szakmai támogatók / *Professional supporters:*

A Social and Health Evaluation Unit International és hazai partnere, a
Szociális Innovációs Értékelő Kutatóközpont

*Social and Health Evaluation Unit International and its Hungarian
partner, Social Innovation Evaluation Research Centre*

Tartalom

Contents

Konferenciaprogram / Conference programme	5
Roger Ellis: The life history of a programme evaluation.....	7
Budai István & Szoboszlai Katalin: Kutatás a szociális munkában – A Magyar Tudományos Akadémia Szociológiai Tudományos Bizottsága Szociális Munka Albizottságának fóruma.....	8
1. SZEKCIÓ: Közösségi alapú résztvevő értékelő kutatás.....	10
Nyers Szilvia: A 21. századi mozgalmiság vizsgálata etnográfiai módszerekkel, avagy a terepmunka és jelenlét szerepéről a szociális munkában	11
Szöllősi Gábor: Túl a morális pánikon: Az értékelés szerepe a társadalmi problémák definiálásában.....	12
Meleg Sándor: A morális pánik a szociális problémák értékelésében Magyarországon.....	13
Boros Julianna & Bucher Eszter: Családok helyzete a felzárkózó településeken	14
Ragadics Tamás: A közösségképződés akadályai és lehetőségei az Ormánságban	15
Csikai Adél: A környezetvédelem mint érték szerepe a családban egy hátrányos helyzetű településen.....	16
2. SZEKCIÓ / SESSION 2: Dialogical evaluation	17
Jindřich Vobořil: “The policy must be based on evidence today.” Evaluation in context: Policy, politics & utilisation	18
Márta B. Erdős: A dialogical approach to stakeholder perspectives...	19
József Madácsy & Rebeka Jávor: A comparative evaluation of family doctors’ and pediatricians’ addiction-related knowledge and interventions in Pécs.....	20

Joseph Aigbolosimon Famous: Conceptualising the pathways of youth homelessness in Nigeria: A sociological perspective	21
Gábor Kelemen: The role of dialogue in fashioning of professional identity	22
Elaine Hogard: Measuring identity as an outcome of a program	23
3. SZEKCIÓ: Értékelés a klinikai szociális munkában és tanácsadásban	24
Sárcseivity-Hajdú Bea & Varga Dániel: Drogprevenció alternatív módszerekkel	25
Madácsy József & Jávor Rebeka: Pécsi felnőtt- és gyermekházi orvosok addiktológiai ismereteinek és gyakorlatainak korcsoportok szerinti összehasonlító értékelése	26
Mucsi Georgina: Gyászcsoporthatékonyág-vizsgálata a résztvevők szemszögéből.....	27
Bulyáki Tünde: Mentális zavarral élő emberek felépülésének kutatása.....	28
Monostori Dóra, Dombi Edina & Lampek Kinga: A preformatív értékelés felelőssége és szerepe egy koraszülő családokat támogató projekt megalapozásában	29

Konferenciaprogram / Conference programme

8:30	KÖSZÖNTŐ – DR. HABIL. B. ERDŐS MÁRTA
8:35–10:35	I. SZEKCIÓ – KÖZÖSSÉGI ALAPÚ RÉSZTVEVŐ ÉRTÉKELŐ KUTATÁS (MAGYAR)
11:00–12:00	KUTATÁS A SZOCIÁLIS MUNKÁBAN – A MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA SZOCIOLÓGIAI TUDOMÁNYOS BIZOTTSÁGA SZOCIÁLIS MUNKA ALBIZOTTSÁGÁNAK FÓRUMA – PROF. BUDAI ISTVÁN ÉS DR. HABIL. SZOBOSZLAI KATALIN
12:00–12:40	SZÜNET
12:40–13:10	KEYNOTE SPEAKER: ROGER ELLIS, PROFESSOR EMERITUS, UNIVERSITY OF ULSTER AND UNIVERSITY OF CHESTER: THE LIFE HISTORY OF A PROGRAMME EVALUATION
13:15–15:30	II. SZEKCIÓ – DIALOGICAL EVALUATION (ENGLISH)
15:30–16:00	SZÜNET
16:00–17:40	III. SZEKCIÓ – ÉRTÉKELÉS A KLINIKAI SZOCIÁLIS MUNKÁBAN ÉS TANÁCSADÁSBAN (MAGYAR)

RÉSZLETES PROGRAM / PROGRAMME DETAILS:

I. KÖZÖSSÉGI ALAPÚ RÉSZTVEVŐ ÉRTÉKELŐ KUTATÁS (magyar nyelvű)

Szekcióvezető: Nyers Szilvia (PTE BTK)

8:35–8:55	Nyers Szilvia: A 21. századi mozgalmiság vizsgálata etnográfiai módszerekkel, avagy a terepmunka és jelenlét szerepéről a szociális munkában
8:55–9:15	Szöllősi Gábor: Túl a morális pánikon. Az értékelés szerepe a társadalmi problémák definiálásában
9:15–9:35	Meleg Sándor: A morális pánik a szociális problémák értékelésében Magyarországon
9:35–9:55	Boros Julianna & Bucher Eszter: Családok helyzete a felzárkózó településeken

9:55–10:15	Ragadics Tamás: A közösségképződés akadályai és lehetőségei az Ormánságban
10:15–10:35	Csikai Adél: A környezetvédelem mint érték szerepe a családban egy hátrányos helyzetű településen

II. DIALOGICAL EVALUATION (English)

Chair: Jindřich Vobořil (Společnost Podané ruce, Brno)

13:15–13:40	Jindřich Vobořil: “The policy must be based on evidence today”
13:40–14:00	Márta B. Erdős: A dialogical approach to stakeholder perspectives
14:00–14:20	József Madácsy & Rebeka Jávora: A comparative evaluation of family doctors’ and pediatricians’ addiction-related knowledge and interventions in Pécs
14:20–14:40	Joseph Aigbolosimon Famous: Conceptualising the pathways of youth homelessness in Nigeria: A sociological perspective
14:40–15:10	Gábor Kelemen: The role of dialogue in fashioning of professional identity (interactive presentation)
15.10- 15.30	Elaine Hogard: Evaluating the identity of program recipients using an identity exploration instrument

III. ÉRTÉKELÉS A KLINIKAI SZOCIÁLIS MUNKÁBAN ÉS TANÁCSADÁSBAN (magyar nyelvű)

Szekcióvezető: Jávora Rebeka (PTE BTK)

16:00–16:20	Sárcsevity-Hajdú Bea & Varga Dániel: Drogprevenció alternatív módszerekkel
16:20–16:40	Madácsy József & Jávora Rebeka: Pécsi felnőtt- és gyermekházi orvosok addiktológiai ismereteinek és gyakorlatainak korcsoportok szerinti összehasonlító értékelése
16:40–17:00	Mucsi Georgina: Gyászcsoporthatékonyságvizsgálata a résztvevők szemszögéből
17:00–17:20	Bulyáki Tünde: Mentális zavarral élő emberek felépülésének kutatása
17:20–17:40	Monostori Dóra, Dombi Edina & Lampek Kinga: A preformatív értékelés felelőssége és szerepe egy koraszülő családokat támogató projekt megalapozásában

The life history of a programme evaluation

Roger Ellis OBE

Professor Emeritus, University of Ulster and University of Chester,
Social and Health Evaluation Unit International
rogerellis2@me.com

This idealised life history is based on our experiences in more than 100 programme evaluations undertaken by the Social and Health Evaluation Unit (SHEU) which was established in the year 2000. These evaluations have been in the areas of social care; health care; education; community safety; and community development.

The paper begins with definitions of programme evaluation and a summary of its advantages and disadvantages.

There are several ways in which a programme evaluation might begin and these are considered including internal and external drivers.

At the beginning of an evaluation a number of questions should be addressed and these are outlined.

It is recommended that an evaluation should have an overall structure and methodology. All the SHEU evaluations have used the Evaluation Trident as a way of organising evaluation questions and data gathering to answer them. The Trident focusses the evaluation on outcomes; process; and stakeholder perspectives. Its broad questions are; did the programme achieve its objectives; how did the programme work; and what did all the participants think if it. Each prong of the Trident is described and examples are given of how data can be gathered and organised.

Evaluations have to be managed as an overall project and, often, a number of mini projects. Responsibilities should be clear from the start. We have found that evaluations are best carried out in partnership between evaluators and those being evaluated. Ways of achieving this are outlined.

Evaluations should culminate in reports which can influence both practice and policy. Ways to achieve this are considered.

Kutatás a szociális munkában – A Magyar Tudományos Akadémia Szociológiai Tudományos Bizottsága Szociális Munka Albizottságának fóruma

Budai István^{1,3} & Szoboszlai Katalin^{2,3}

¹ Széchenyi István Egyetem

² Debreceni Egyetem

³ Magyar Tudományos Akadémia Szociológiai Tudományos Bizottság
Szociális Munka Albizottság

ibudai12@gmail.com

Az MTA Szociológiai Tudományos Bizottságának Szociális Munka Albizottsága évi 3-4 alkalommal tart fórumot a szociálismunka-kutatásokról a hazai kutatóműhelyek szervezésében – e fórunsorozat egyik állomása a PTE BTK Közösségi és Szociális Tanulmányok Tanszék szervezésében zajló interaktív esemény. A fórum vezetői által vitára bocsátott kérdések között többek között a következők szerepelnek:

- Melyek a szociálismunka-kutatás fő attribútumai, milyen határai és keretei lehetnek/vannak?
- Milyen csoportokat/alanyokat érintsenek és milyen tárgykörökben lehetnek?
- Mikor és miképpen célszerű a különböző paradigmák (strukturalista, posztmodern, humanisztikus stb.) mentén, és/vagy ezek kombinációjával folytatni?

-
- Miként lehetne a tudásfilozófiai vs. problémamegoldó (praxis)tudás kielégítőbb egyensúlyára törekvő kutatásokat iniciálni és megvalósítani?
 - Hogyan lehetne a gyakorlati kutatás paradigmája szerint (részvételi, értékelő, akció stb.) kutatásokat fejleszteni?
 - Miképpen tudnának hatékonyan együttműködni a kutatók, tanárok, praxisban dolgozók, doktoranduszok, diákok, szolgáltatást igénybe vevők?
 - Miképpen lehetne interdiszciplináris alapon együttműködni más társadalomtudományok kutatóival/kutatóival?
 - Hogyan lehet a jelen és a jövő praxisában dolgozókat hatékonyan felkészíteni a kutatásokra?
 - Miképpen lehetne a kutatások által felárt, tapasztalat- és bizonyítékalapú új tudásokat a széles szakmai nyilvánosságban terjeszteni, a kutatási tapasztalatokat visszaforgatni a praxisba és a képzésbe?
 - Miként lehetne kutatási hálózatot alakítani és fejleszteni?

1. SZEKCIÓ: Közösségi alapú résztevő értékelő kutatás

A 21. századi mozgalmiság vizsgálata etnográfiai módszerekkel, avagy a terepmunka és jelenlét szerepéről a szociális munkában

Nyers Szilvia

Pécsi Tudományegyetem

nyers.szilvia@pte.hu

Egy közösség ereje válsághelyzetekben mutatkozik meg leginkább, változó világunk pedig számtalan kihívás elé állítja a lokális társadalmat. A mozgalmak a helyi társadalom aktorai, amelyek legfőbb missziója a társadalmi változás. E kontextusban tehát lakmuszpapírként aposztrofálhatók, hiszen megjelenésükkel nem csupán reflektálnak, de fel is hívják a figyelmet az adott közeg állapotára.

Prezentációmban doktori kutatásaimat mutatom be, melynek célja egy társadalmi mozgalom, a Budapest Bike Maffia vizsgálata és működésének mélyebb, belső perspektívából történő megismerése. A szervezet egy olyan elfogadó, felelősségvállaló társadalom vízióját tűzte ki célul, amelyben az emberek fenntartható és innovatív módon tesznek a rászorulóknak méltóbb életkörülményeiért. Mindezt pedig feltárni, a működés kulturálisan szignifikáns elemeit megismerni csak részvételen alapuló technikákkal lehet. A terepmunka során az állandó jelenlét mint kihívás azonban új kutatói attitűdök integrálását, az önreflexió és a kutatói szerep folytonos tudatosítását kívánják meg a szakembertől. Mindazonáltal egy társadalmi jelenség vagy probléma hiteles ábrázolása döntően émiikus kontextusban, a csoport interpretációja révén, jelen esetben a Budapest Bike Maffia önkénteseivel kollaboratív módon valósítható meg.

Túl a morális pánikon: Az értékelés szerepe a társadalmi problémák definiálásában

Szöllősi Gábor

Pécsi Tudományegyetem

szollosi.gabor.o@gmail.com

A szociális munka területén a programértékelés gyakran valamely szociális problémához, így azok azonosításához, jelzéséhez, regisztrálásához, kezeléséhez, illetve a kezelés eredményeinek értékeléséhez kapcsolódik. Ugyanakkor a szociális munka területén ritka az, amikor egzakt kritériumok állnak rendelkezésre a probléma jellemzőinek azonosítására. A társadalmi problémák definiálását gyakran politikai törekvések, igényérvényesítő mozgalmak akciói, illetve morális pánikok uralják. Sajátos módon a problémákra irányuló akciók során gyakran kerül sor a probléma mértékét és a beavatkozások eredményességét (eredménytelenségét) jelző mérőszámok kinyilvánítására, jóllehet a definíciók vitatható konstrukciókon alapulnak. Az előadás a nemzetközi és a hazai gyakorlat alapján mutat be olyan artefaktumokat, melyek a társadalmi problémákra irányuló programok megalapozására vagy értékelésére születtek. A vizsgált kérdések között szerepelnek a gyermekvédelmi veszélyeztetettség, a gyermekbántalmazás, a családon belüli erőszak, a környezettanulmány és a szociális diagnózis.

A morális pánik a szociális problémák értékelésében Magyarországon

Meleg Sándor

Szegedi Tudományegyetem

meleg.sandor.zsolt@szte.hu

A szociális probléma fogalma kulcsfontosságú a szociális munkában. A probléma definiálásában részt vehet/vesz a kliens, a szociális munkás, maga a társadalom, de meghatározó szerepe van ebben a közösségeknek, az ellátórendszernek és az államnak is közvetlenül és a szociálpolitikán keresztül. Az elmúlt évtizedekben a szociális problémák meghatározásában több esetben érhető tetten a morális pánik jelensége: a hajléktalanság kriminalizációjától a munka alapú társadalom koncepcióján át az LMBTQ-jogokat csorbító szabályozásokig. Ezek közvetve vagy közvetlenül, de jelentősen befolyásolják a szociális munka problémadefiníció kereteit is. Az állam a szociális problémák definiálása során egyre erősebben támaszkodik egy sajátos értékrendre alapozó morális megközelítésre, ami a társadalomban generált morális pánikkal karöltve egyre erősebben jelenik meg és hat a szociális munka közvetlen megvalósulásainak színtereire, az országos és helyi szociálpolitikától egészen az esetmunka szintjéig. Nem utolsó sorban a szociális szakma számára kihívást jelent, hogy ezek az értékek és trendek, intézkedések milyen szakmai dilemmákat generálnak a szociális munka definíciójával, annak etikai alapelveivel és a szociális munka gyakorlatával ütközve.

Családok helyzete a felzárkózó településeken

Boros Julianna & Bucher Eszter

Pécsi Tudományegyetem

boros.julianna@pte.hu

Az előadás során a 2019 tavaszán megkezdett és jelenleg is folyó, a Sellyei járás felzárkózó településein zajló kutatásunk eddigi eredményeit mutatjuk be. A vizsgálat a társadalmi hierarchia alján elhelyezkedő hátrányos helyzetű gyermekes háztartásokra és azok tagjaira, a családi szerepekre, értékekre, konfliktusokra fókuszál. A kutatás célja, hogy további ismeretekkel szolgáljon a Sellyei járásban, hátrányos helyzetű településeken élő családokról. Kutatói kérdésünk, hogy az alacsony társadalmi-gazdasági státuszú családok, a hátrányos helyzetű településeken élő lakosság körében a mindennapi életben maradásért folytatott küzdelem során hogyan változnak a családon belüli szerepek (női, férfi, gyermek). Továbbá vizsgáljuk, hogy milyen konfliktusok azonosíthatóak a többszörös hátrányokkal (munkahely hiánya, napszám, közmunka, alacsony iskolai végzettség, magas gyermekszám, korai gyermekvállalás) küzdő családokban, s mindezek hogyan hatnak a családok működésére. Vizsgálatunk keretében kvantitatív (háztartási, családi kérdőív) és kvalitatív (félig strukturált interjúk, interjúk, élettörténeti interjúk, megfigyelések) módszereket alkalmazunk.

A közösségképződés akadályai és lehetőségei az Ormánságban

Ragadics Tamás

Pécsi Tudományegyetem

ragadics.tamas@pte.hu

A Baranya megye délnyugati részét elfoglaló történeti Ormánság az ország egyik legszegényebb, hátrányos helyzetű térsége. Az előnytelen migrációs trendekkel összefüggésben alacsony a képzett, s magas a legfeljebb általános iskolai végzettséggel rendelkező, inaktív, illetve közfoglalkoztatásból élő népesség aránya. Az aprófalvas vidéken előrehaladott az etnikai szegregáció folyamata. A leszakadó csoportokra jellemző kiszolgáltatottság és a hosszú múltra visszatekintő paternalista vezetési stratégiák miatt csökkent a lakosság öngondoskodási és önszerveződő képessége.

Az előadás – a térségben végzett interjúk és kérdőíves kutatás tapasztalatai alapján – arra keresi a választ, milyen tényezők gyengítik a helyi közösségek kialakulását és fejlődését, illetve milyen lépések szükségesek a lokális önszerveződések elindításához és megerősítéséhez.

A környezetvédelem mint érték szerepe a családban egy hátrányos helyzetű településen

Csikai Adél

Pécsi Tudományegyetem

csikaiadel12@gmail.com

Előadásom keretei között egy jövőbeni kutatásom tervezetét szeretném bemutatni. A kutatás célja egyének értékeinek és környezettel kapcsolatos attitűdjeinek hátrányos helyzetű településen élő családok körében történő megismerése, illetve szeretném felmérni, hogy ki tud-e alakulni egyfajta környezettudatosság a vizsgált populációban. Szintén cél, hogy a kapott eredmények alapján egy pilot program kerüljön kialakításra, melynek során olyan programok, előadások, tevékenységek valósulnak meg, melyek növelik a környezetvédelem értékét az adott területen, illetve hozzájárulnak a nagyobb környezettudatossághoz a fenntarthatóság jegyében. Hipotézisem, hogy a családban mint elsődleges szocializációs közegben a környezetvédelem mint érték egyre hangsúlyosabb, illetve a családok mindennapi attitűdjeire és szokásaira is jelentős hatást gyakorol. Az egyik kutatási kérdés, hogy a hátrányos helyzetű településeken élő családok számára mekkora értéket képvisel a környezet védelme, és milyen környezeti attitűdök vannak jelen a mindennapokban. Szintén kérdés, hogy a közösséghez tartozás hogyan befolyásolja a családok értékrendszerét, különös tekintettel a környezetvédelemre. Vizsgálatom során egyrészt kvantitatív módszert használok, így kérdőíves adatfelvételre kerül sor, továbbá a témában korábban született releváns kutatási eredmények és szakirodalom másodelemzésére törekszem. Másrészt kvalitatív módszereket is szeretnék alkalmazni, amelyek a mélyebb megértést szolgálják, és kiegészítik a kvantitatív adatfelvételt.

2. SZEKCIÓ / SESSION 2: Dialogical evaluation

“The policy must be based on evidence today.” Evaluation in context: Policy, politics & utilisation

Jindřich Vobořil

Společnost Podané ruce, Brno,
Institute of Rational Addiction Policies (IRAP)
voboril@podaneruce.cz

“The policy must be based on evidence today.”... “Evaluation is not only a quality and value assessment, it shows us also a room for improvement or change”. It seems to be kind of an agreed language. But is there a real need for robust evaluation process in political debates and decision-making when setting up policies in social work? The key players are the service users and the service providers, but the donors/public money holders, the law makers as well as the public also have an important role in it. All these players can have very different agendas, ideas and interests. The interactive presentation will touch possibilities and obstacles in such policy-making processes.

A dialogical approach to stakeholder perspectives

Márta B. Erdős

University of Pécs

erdos.marta@pte.hu

Communication lies at the heart of programme evaluation. The utilization of the results often depends on the success of communication among the commissioner, the researchers, and the many other different stakeholder groups with their varied priorities. Formative evaluation has an impact on the design and implementation of a programme and this influence is optimised in participatory and developmental approaches. Strength-based principles may be emphasized in the research protocol, such as in Appreciative Inquiry, Empowerment Evaluation, or the Positive Deviance/Success Case Method. The Trident framework uses steering groups to build a dialogue among the stakeholders, thereby improving both the validity and the utilisation of the results. After reviewing the theoretical basis for these developments – such as notions on dialogue and strength-based principles – the presentation analyses some lessons of previous evaluations.

A comparative evaluation of family doctors' and pediatricians' addiction-related knowledge and interventions in Pécs

József Madácsy & Rebeka Jávör

University of Pécs

madacsy.jozsef@pte.hu

In a former questionnaire survey carried out among family doctors (adult general practitioners) and pediatricians in Pécs, we sought to map how they evaluate their addiction-related knowledge, what practices they use in cases of patients suffering from addiction problems, what tools they need to improve their practices, and their willingness to cooperate with other actors of the addiction care system.

The focus of the current study is to explore the differences between family doctors' and pediatricians' addiction-related knowledge and interventions. We used Welch's t-test to compare the two groups' self-reported knowledge on addiction, and Chi-squared test to compare them along with other variables such as their addiction screening, intervention and diagnostic methods, their knowledge of addiction treatment centres, and their practices of delegating patients having addiction problems to various specialised cares.

In the case of several variables, pediatricians' scores are significantly lower than family doctors' scores. It can also be concluded that addiction-related knowledge and the use of screening and intervention methods should be improved by training in both groups but taking into consideration that the first substance use, not to mention the problem of addictive behaviours, occurs earlier and earlier among the young, trainings for pediatricians are supremely important.

Conceptualising the pathways of youth homelessness in Nigeria: A sociological perspective

Joseph Aigbolosimon Famous

Eötvös Loránd University

joesaintjoefame@gmail.com

Globally, 100 million people are homeless, 1.6 billion lack secure housing, and there are 150 million street children worldwide. 52% of Nigerian people (the total population is 209 million) live in urban cities; 43% (89 million) live in abject poverty, of whom 42% (37 million) are 10-29-year-old young people. 24.4 million Nigerians are homeless, 8.6 million orphaned children sleep rough at markets, under bridges, or at railway stations, and there are probably more than 10.5 million Nigerian children who cannot attend formal education. 1.3 million children flee their homes in North-East due to insurgence, and most of these children wander in the streets during education hours fending for themselves. According to Edewor's survey on homeless children & youths in Lagos, 68.1% cited poverty as the reason for not being at school, and 88.1% indicated interest in returning to school.

The author's planned empirical study aims to reveal the entry and exit routes of young people's homelessness in Nigeria, with regard to this population's socio-economic conditions. The phenomenon of homelessness is conceptualized from global and local perspectives. The empirical study will embrace a critical realist paradigm and a qualitative research strategy applying comparative multiple case analysis. Participants will be contacted during a 2-3-month mini ethnography. Narrative interviews will be conducted with clients who are currently homeless or have personally experienced youth homelessness. The analysis will rely on the Grounded Theory approach utilising ATLAS.ti for data analysis. The study shall be conducted in Lagos and Maiduguri, major cities in Nigeria.

The role of dialogue in fashioning of professional identity

Gábor Kelemen

CGL Bromley Drug and Alcohol Service, London

gabor.kelemen@cgl.org.uk

Unlike the first-generation coaching rooted in the fell running, and contrary to the second-generation coaching rooted in social-constructionist systemic therapy, third generation coaching reintroduced the embodied transformational dialogue. Genuine transformative coaching refers to the philosopher Martin Buber. He describes the dialogue as an encounter between human beings on a deep existential level. Dialogical meeting occurs in a shared space based on mutually appreciated curiosity, inclusion and solidarity with an ambition for achieving moments of symmetry. In a dialogic space parties are able to co-create a new reality for a shared and personal learning process of self-fashioning. The safe, trustful and open dialogic space is a fertile ground for innovation and creativity.

Dialogue is incorporated in the body and body is incorporated into the dialogue. Human body is an important medium of the dialogical process striving for authentic meaning-making. In modernity identity (including professional identity) is a task, a lifelong ethical and aesthetic requirement that develops a continually evolving self-narrative. Embodied transformative dialogical approach resists the contemporary tyranny of positivity and the cult of positive thinking. Dialogue as an important island of human authenticity helps us to address, share and bear uncertainty, vulnerability and our only inborn universal moral feeling, the shame. This workshop aimed at refashioning our professional identity.

Measuring identity as an outcome of a program

Elaine Hogard

Northern Ontario School of Medicine University

ehogard@hotmail.com

In this paper I argue that the self and identity of program recipients should be an important variable in program evaluations. For example, in a social work family support programme aims might include achieving a change in the way recipients view themselves and hence their identity. There are few published studies of programme evaluations that consider self and identity as an outcome or process measure. This may reflect the difficulty in finding and using suitable measures.

Having convinced ourselves that many programme evaluations would benefit from measuring identity change we looked for suitable measures. To identify possible approaches, we considered numerous conceptualizations of self and identity and methods of exploring and measuring it. At the end of our review we settled on, a synthetic theory of identity, Identity Structure Analysis (ISA), and its associated measuring tool, Ipseus.

Weinreich's Identity Structure Analysis synthesises several theories of identity including Kelly's Personal Construct Theory; Erikson's Theory of Identity Development and Festinger's Theory of Cognitive Dissonance. The associated measuring tool Ipseus is in the form of a computer based framework which can be tailored to suit various contexts and identity characteristics. Responses to the instrument are analysed by the software to yield a number of identity characteristics including use and evaluation of key constructs; significant others and aspects of self.

I conclude with examples of ISA/Ipseus used in three program evaluations— decision-making in community safety; student constructions of theory and practice in nurse education; and demands and tensions in nursing lecturing.

3. SZEKCIÓ: Értékelés a klinikai szociális munkában és tanácsadásban

Drogprevenció alternatív módszerekkel

Sárcsevity-Hajdú Bea¹ & Varga Dániel²

¹ Wesley János Lelkészképző Főiskola

² Köztes Átmenetek Nonprofit Kft.

sarcevicbea@gmail.com

Olyan komplex drogprevenciós programot szeretnénk bemutatni, amelynek alapját a már meglévő jó gyakorlatok alkotják.

Az általunk kidolgozott drogprevenciós program több szintű. Célja lerombolni a függőségekkel kapcsolatos sztereotípiákat. A projekt része a *Köztes Átmenetek – a drog* című interaktív, multimedialis drogprevenciós kiállítás, amely képes arra, hogy megfelelő szakmai vezetéssel megszólítsa a fiatalokat, és párbeszéddel formálja a függőséggel kapcsolatos attitűdjeiket. Fontosnak tartjuk, hogy a projekt direkt és indirekt felhasználói megfelelő információkat kapjanak a szenvedélybetegség kialakulásának okairól, lefolyásáról és a segítség lehetőségeiről.

A jó drogprevenció víziója számunkra a hiteles, kompetens, nyitott segítő beszélgetés és olyan programok realizálása, amelyek képesek megszólítani a fiatalokat. Azt gondoljuk, hogy a mai világban ez utóbbi a legnehezebb. Megszólítani a másikat.

Az elmúlt években szakmai csapatunkkal több sikeres projekt lebonyolításán vagyunk túl, ezek tapasztalatait és a program jövőbeli fejlesztési lehetőségeit szeretnénk prezentálni.

Pécsi felnőtt- és gyermekházi orvosok addiktológiai ismereteinek és gyakorlatainak korcsoportok szerinti összehasonlító értékelése

Madácsy József & Jávor Rebeka

Pécsi Tudományegyetem

madacsy.jozsef@pte.hu

Pécsi felnőtt- és gyermekházi orvosok körében végzett korábbi kérdőíves vizsgálatunkban igyekeztünk feltérképezni, hogy hogyan értékelik saját addiktológiai ismereteiket, milyen gyakorlatokat alkalmaznak addiktológiai problémákkal küzdő betegeik esetében, milyen eszközöket igényelnek munkájuk fejlesztésében, illetve milyen együttműködési hajlandóságot mutatnak az ellátórendszer más elemeivel.

Jelen előadásban a kutatásban résztvevők válaszainak korcsoportok szerinti különbségeire fókuszálunk. A válaszadók addiktológiai kompetenciájára vonatkozó önértékelését Brown-Forsythe-teszttel hasonlítjuk össze, míg a többi változót – a válaszadók által fontosnak ítélt tüneteket, az alkalmazott szűrő- és beavatkozási módszereket, az általuk ismert ellátóhelyeket, a delegálás célintézményeit, a szakmai segítséggel kapcsolatos igényeket és az együttműködési hajlandóságot – khi-négyzet-próbával vizsgáljuk. Az eredmények azt mutatják, hogy feltevésünk, miszerint a válaszadók válaszai korcsoportonként különbözhetnek, nem minden esetben igazolódik, néhány változó esetében azonban statisztikailag szignifikáns különbség rajzolódik ki, főleg a legidősebb korcsoport vonatkozásában.

A vizsgálatból nyert információk hasznosak lehetnek az addiktológiai ellátórendszer házi orvosi szegmense fejlesztésének tervezésében.

Gyászcsoporthatékony-ság-vizsgálata a résztvevők szemszögéből

Mucsi Georgina

Pécsi Tudományegyetem

mucsi.georgina@pte.hu

Az előadás során egy gyászcsoporthatékony-ság-vizsgálata a résztvevők körében végzett hatékonyságvizsgálat eredményeit törekszem bemutatni. Kutatásunkban a félig strukturált interjú módszerével gyászfeldolgozó csoportba járó egyéneket kérdeztünk a csoportban megélt tapasztalataikról. Nyíltan és őszintén beszéltek saját gyászukról, a megküzdési módjaikról és arról, hogy segítette őket a folyamatban a csoportban végzett közös gyászmunka. A félig strukturált interjúk tematikus tartalomelemzése alapján látható, hogy mit is jelenthet egy gyászcsoporthatékony-ság-vizsgálata az abban résztvevők számára.

Mentális zavarral élő emberek felépülésének kutatása

Bulyáki Tünde

Eötvös Loránd Tudományegyetem

tunde.bulyaki@gmail.com

A felépülés fogalmát nem könnyű definiálni, nincsen egységes meghatározása, mivel a felépülés folyamata egyéni utazás. Az egyik meghatározás, amelyre a szakemberek, a felhasználók leggyakrabban hivatkoznak az Anthony által kínált definíció, amelyben a felépülés mélyen személyes folyamat a hozzáállás, értékek, érzések, célok, készségek megváltoztatásához. A felépülést objektív és szubjektív módon is meg tudjuk közelíteni. Objektív szempontból nézve akkor mondhatjuk, hogy valaki felépült, ha a mentális zavara okozta akadályozottsággal megbirkózik, ha nincsenek jelen a mindennapi életében olyan tünetek, melyek korlátozzák a mindennapi aktivitásában, vagy rontják az életminőségét. Szubjektív szempontból a felépülés élménye magában foglalja az önhatékonyt, reményt és az örömteli jövőbe vetett hitet.

Kutatásom célja az volt, hogy közelebb jussak a felépülés szubjektív értelmezésében, hogy a mentális zavarral élő személyek hogyan értelmezik a felépülést, számukra mit jelent a felépülés, továbbá feltárjam, hogy milyen tényezők segítik elő a mentális zavarral élő személyek pozitív pszichológiai fejlődését. Amennyiben ismerjük a felépülést elősegítő tényezőket, hatékonyabb pszichoszociális rehabilitációt tudunk biztosítani. A felépülés a mentálhigiénés rendszer vezető alapelvévé vált, amelynek érdekében olyan gondozást és szolgáltatásokat kell támogatni, amelyek megkönnyítik az emberek életében folyamatban lévő változásokat.

A preformatív értékelés felelőssége és szerepe egy koraszülő családokat támogató projekt megalapozásában

Monostori Dóra^{1,2,3}, Dombi Edina^{1,2} & Lampek Kinga³

¹ Korábban Érkeztem Dél Alföldi Regionális Koraszülött Intenzív Osztályért Alapítvány

² Szegedi Tudományegyetem

³ Pécsi Tudományegyetem

monostoridori@gmail.com

Preformatív értékelő kutatásunk célja a későbbiekben kialakításra kerülő koraszülői tanácsadó központok tevékenységi körének, szülőtámogató ellátási formáinak meghatározása volt. Egy, az Európai Unió által támogatott projekt keretében módszerintegrációt alkalmazó vizsgálat zajlott le a Dél-Alföld régióban, 500 fős, koraszülött gyermekeket nevelő szülői minta bevonásával. Ennek keretei között sor került interjúk felvételére, kérdőíves vizsgálatra, valamint fókuszcsoportos vizsgálatokra is. A projekt célcsoportjai koraszülő családok voltak, túl a koraszülés traumatikus eseményén.

A kutatás során nyert eredmények értékelése rávilágított arra, hogy a koraszülést megelőző időszaknak kiemelt jelentősége van a későbbi traumafeldolgozás alakulásában. A projekt tervezetét ennek megfelelően átértékelve, ugyanakkor a projektmegvalósítás szabályozási kereteit megtartva, kialakítottunk egy várandóstámogató modellprogramot. A koraszülő családokat támogató krízisintervenciós modell jelenlegi komplexitását annak köszönheti, hogy a preformatív értékelés egy olyan új perspektívát adott, amely a korábbi kutatásokban még nem jelent meg.